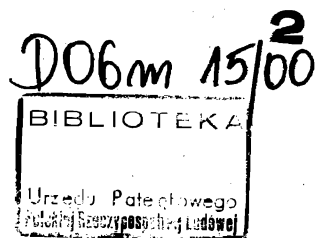

10 grudnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9110.

Kl. 8 a 27.

Felicjan Cholewiński
(Warszawa, Polska)
i Józef Szejcner
(Warszawa, Polska).

Sposób impregnowania brzegów tkanin, zapobiegający ich strzępieniu się.

Zgłoszono 8 września 1926 r.

Udzielono 28 czerwca 1928 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu impregnowania materiałów tkanych lub dzianych nieobrobionych, który usuwa strzępienie się brzegów podczas użycia, prania, sterylizowania i t. d.

Sposób niniejszy nadaje się szczególnie do impregnowania ciętych materiałów opatrunkowych każdego rodzaju, bandaży, owijków, taśm, nie wykluczając równocześnie zastosowania do bielizny, odzieży, pasów i innych celów.

Aby zapobiec wystrzępieniu się takich materiałów, stosowano dotychczas obrębianie lub specjalny sposób wykończania tkanin.

Obrębianie jednakowoż, pominąwszy

większe koszty, nie może być stosowane na przykład przy bandażach, onuczach i t. d., gdyż takie brzegi wywierają niepożądany ucisk ciała, a stosowanie specjalnych rodzajów tkanin podnosi w sposób niepomiarne koszty.

Wady te usuwa niniejszy wynalazek w sposób bardzo prosty, polegający na tem, że brzegi materiałów takich, bądźto podczas tkania, bądź też podczas krajania np. na pasy, taśmy i t. d., impregnuje się płynnymi roztworami środków, jak kolodjum, celuloide, cellon, guma, żywica, tragant, białko, kazeina i t. p. materiałami, oraz inne kleje roślinne, rybne lub zwierzęce, które po zaschnięciu i utrwaleniu nie rozpu-

szczają się np. przy praniu w zimnej lub gorącej wodzie, przy sterylizowaniu np. parą lub gorącym powietrzem, przy gotowaniu i t. d.

W zastosowaniu np. do bandażu opatrunkowych wystarczy impregnowanie rozczynem celuloïdu ciętych brzegów szerokości kilku milimetrów, które nabierają w ten sposób większej spoistości, nie tracąc elastyczności.

Przeprowadzone próby i doświadczenia wykazały, że bandaże takie nawet po kilkunastokrotnem praniu, gotowaniu i sterylizowaniu nie strzępiły się zupełnie.

Stosowanie w ten sposób impregnowanych materiałów ważne jest specjalnie w lecznictwie przy tamponowaniu ran, gdzie po wyjęciu gazy w ranie nie pozostają nitki.

Przytem impregnowanie rozczyznami przeważnie przezroczytymi nie zmienia po zaschnięciu wcale wyglądu i barwy tkaniny.

W zastosowaniu do materiałów, które zwykle się obrębia, sposób ten daje bardzo znaczną oszczędność samego materiału, zużytego na zakładkę, nici i przedewszystkiem pracy ręcznej.

Impregnowanie tym sposobem brzegów stosować można do tkanin każdego rodzaju, a więc płóciennych, wełnianych, bawełnianych, jedwabnych, jutowych i tym podobnych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób impregnowania brzegów tkanin, znamieny stosowaniem płynnych rozczyńców środków w rodzaju kolodjum, celuloïdu, cellonu, gumy, białka, kazeiny, kleju i t. p. materiałów, które po zaschnięciu i utrwaleniu zapobiegają strzępieniu się i nie rozpuszczają się w płynach, działających na te tkaniny podczas użycia, prania, gotowania, sterylizowania i t. d.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że impregnowanie brzegów następuje podczas tkania lub podczas krajania materiałów.

Felicjan Cholewiński.

Józef Szwejczer.

Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.